

[Ib Christensen.]

havde sikkerhed for, at denne ordning kun kom dem til gode, der virkelig havde trang.

Der er jo desværre også et spørgsmål at stille, som flere ordførere har været inde på, med hensyn til besparelsens omfang, og af bemærkningerne fremgår det, at man regner med, at denne besparelse på fribefordringen dog vil medføre visse mindre merudgifter. Men der står ikke, hvor store eller hvor små disse merudgifter er, og det er naturligvis også vanskeligt at danne sig et skøn over. Måske kan vi få det nærmere indkredset i udvalget, for hvis en væsentlig del af de sparede 10 mill. kr. går til flere sygebesøg i hjemmene, til lægebefordring, lægehonorar osv., så er fordelene jo nok så begrænsede. Men misbrugene kan man da i hvert fald komme til livs. Jeg kunne altså godt tænke mig at få nærmere opklaret, hvad man forstår ved „visse mindre merudgifter“.

Endelig kan jeg på mit partis vegne tiltræde forslaget indhold for så vidt angår nedsættelsen af refusionerne. Det er et lille skridt, men et godt skridt i retning af bloktilskud i stedet for refusioner.

Socialministeren (*Jacob Sørensen*):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for den tilslutning, som fra næsten alle sider er kommet forslaget til gode.

Et par enkelte bemærkninger og svar på spørgsmål, der er rettet til mig.

Først spurgte fru Karen Thurøe Hansen, om jeg vil medvirke til, at det bliver pointeret, at det, det drejer sig om, er at anvende den til enhver tid billigste befordring. Det vil jeg naturligvis være med til, og det er jo nedfældet i forvejen i loven, at det er det, man skal anvende. Det, der har været det svære at administrere i den periode, vi har kørt med det, i hvert fald i den amtslige sektor, som kun har kørt med det i et år, er spørgsmålet om, hvornår det er rimeligt at forlange kollektiv befordring anvendt, for vi skal jo huske på, at det er syge mennesker, der i de fleste tilfælde er tale om. Det er det, der har givet den største vanskelighed i administrationen. Men vi må slå fast, at det er en pligt for modtagerne at anvende den billigste befordring, for så vidt deres helbred tillader det og det i øvrigt er muligt at anvende kollektive befordringsmidler.

Så er der givet udtryk for nogen bekym-

ring over, at denne ændring skulle give anledning til et større krav om sygebesøg af lægen i hjemmene. Det er selvfølgelig en tanke, vi også har været inde på i ministeriet. Det, der er baggrunden for udtrykket „mindre merudgifter“, som hr. Ib Christensen efterlyste en forklaring på, er jo frygten for, at der kan blive tale om, at der bliver et lidt mere udtalt ønske om besøg i hjemmene, men jeg tror, at lægerne vil være i stand til at administrere det på en hensigtsmæssig måde.

Til spørgsmålet om pensionisternes forhold og hvorfor de skal danne en undtagelse fremfor andre vil jeg sige, at det da er rigtigt, at der kan være andre, der har lige så stor en trang som visse pensionister, men generelt set må vi vel have den opfattelse, at pensionisterne er en gruppe, hvoraf flertallet vil have et behov for støtte til dette formål. For så ikke at få oprettet et uoverskueligt administrationsapparat, hvad der vil kunne blive følgen, hvis man virkelig skulle til at sondre imellem, hvad der var nødvendigt, og hvad der ikke var nødvendigt, har vi i ministeriet, da det er således, at de fleste formentlig vil være berettigede, ment det rigtigst at skille på den måde, at alle pensionister, der er omfattet af sygesikringsgruppe 1, har den samme ret, som de har haft hidtil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 12 repræsentanter for lyttere og fjernseere til radiorådet.

(Jfr. tidende sp. 2868).

Formanden:

Der er til dette valg anmeldt en valggruppe bestående af det radikale venstres og retsforbundets medlemmer med i alt 25